

Taittirīya-Brāhmaṇa

Book 2, Chapter 1

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Final proofread version, 1st April 2005

[[2-1-1-1]]

अङ्गिरसो वै सत्रमासत।
तेषां पृश्निर्घर्मधुगासीत्।
सर्जीषेणाजीवत्।
तैऽब्रुवन्।
कस्मै नु सत्रमास्महे।
यैऽस्या ओषधीर्न जनयाम् इति।
ते दिवोवृष्टिमसृजन्त।
यावन्तः स्तोका अवापद्यन्त।
तावन्तीरोषधयोऽजायन्त।
ता जाताः पितरो विषेणालिम्पन् ॥ १ ॥

[[2-1-1-2]]

तासां जग्ध्वा रुप्यन्त्यैत्।
तैऽब्रुवन्।
क इदमित्थमकरिति।
वयं भागधेयमिच्छमाना इति पितरोऽब्रुवन्।
किं वो भागधेयमिति।
अग्निहोत्र एव नोऽप्यस्त्वित्यब्रुवन्।
तेभ्य एतद्भागधेयं प्रायच्छन्।
यद्भुत्वा निमार्ष्टि।
ततो वै त ओषधीरस्वदयन्।
य एवं वेद ॥ २ ॥

[[2-1-1-3]]

स्वदन्तेऽस्मा ओषधयः।

ते वत्समुपावासृजन्।
 इदं नो हव्यं प्रदापयेति।
 सौऽब्रवीद्वरं वृणे।
 दश मा रात्रीर्जातं न दौहन्।
 आसङ्गवं मात्रा सह चराणीति।
 तस्माद्वत्सं जातं दश रात्रीर्न दुहन्ति।
 आसङ्गवं मात्रा सह चरति।
 वारं वृतं ह्यस्य।
 तस्माद्वत्सं ससृष्टधयं रुद्रो घातुकः।
 अति हि सन्ध्यां धयति ॥ ३ ॥
 अलिम्पन्वेद् घातुक एकं च ॥ १ ॥

[[2-1-2-1]]

प्रजापतिरग्निमसृजत।
 तं प्रजा अन्वसृज्यन्त।
 तमभाग उपास्त।
 सौऽस्य प्रजाभिरपाक्रामत्।
 तमवरुत्समानोऽन्वैत्।
 तमवरुधन्नाशक्रोत्।
 स तपोऽतप्यत।
 सौऽग्निरुपारमतातापि वै स्य प्रजापतिरिति।
 स रराटादुदमृष्ट ॥ १ ॥

[[2-1-2-2]]

तद्धृतमभवत्।
 तस्माद्यस्य दक्षिणतः केशा उन्मृष्टाः।
 तां ज्यैष्ठलक्ष्मीं प्राजापत्येत्याहुः।
 यद्रराटादुदमृष्ट।
 तस्माद्रराटे केशा न सन्ति।
 तदग्नौ प्रागृह्णात्।
 तद्यच्चिकित्सत्।

जुहवानी३मा हौषा३मिति।
तद्विचिकित्सायै जन्म।
य एवं विद्वान्विचिकित्सति ॥ २ ॥

[[2-1-2-3]]

वसीय एव चेतयते ॥
तं वागभ्यवदज्जुहुधीति।
सोऽब्रवीत्।
कस्त्वमसीति।
स्वैव ते वागित्यब्रवीत्।
सोऽजुहोत्स्वाहेति।
तत्स्वाहाकारस्य जन्म।
य एवऽ स्वाहाकारस्य जन्म वेद।
करोति स्वाहाकारेण वीर्यम्।
यस्यैवं विदुषः स्वाहाकारेण जुहति ॥ ३ ॥

[[2-1-2-4]]

भोगायैवास्य हुतं भवति।
तस्या आहुत्यै पुरुषमसृजत।
द्वितीयमजुहोत्।
सोऽश्वमसृजत।
तृतीयमजुहोत्।
स गामसृजत।
चतुर्थमजुहोत्।
सोऽविमसृजत।
पञ्चममजुहोत्।
सोऽजामसृजत ॥ ४ ॥

[[2-1-2-5]]

सोऽग्निरविभेत्।
आहुतीभिर्वै माऽऽप्नोतीति।
स प्रजापतिं पुनः प्राविशत्।

तं प्रजापतिरब्रवीत्।
जायस्वेति।
सोऽब्रवीत्।
किं भागधेयमभिजनिष्य इति।
तुभ्यमेवेदं हूयाता इत्यब्रवीत्।
स एतद्भागधेयमभ्यजायत।
यदग्निहोत्रम् ॥ ५ ॥

[[2-1-2-6]]

तस्मादग्निहोत्रमुच्यते।
तद्धूयमानमादित्योऽब्रवीत्।
मा हौषीः।
उभयोर्वै नावेतदिति।
सोऽग्निरब्रवीत्।
कथं नौ होष्यन्तीति।
सायमेव तुभ्यं जुहवन्।
प्रातर्मह्यमित्यब्रवीत्।
तस्मादग्नेयं सायं हूयते।
सूर्याय प्रातः ॥ ६ ॥

[[2-1-2-7]]

आग्नेयी वै रात्रिः।
ऐन्द्रमहः।
यदनुदिते सूर्ये प्रातर्जुह्यात्।
उभयमेवाग्नेयं स्यात्।
उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति।
तथाऽग्नेयं सायं हूयते।
सूर्याय प्रातः।
रात्रिं वा अनु प्रजाः प्रजायन्ते।
अह्ना प्रतितिष्ठन्ति।
यत्सायं जुहोति ॥

[[2-1-2-8]]

प्रैव तेन जायते।
उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति।
प्रत्येव तेन तिष्ठति।
प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति।
स एतदग्निहोत्रं मिथुनमपश्यत्।
तदुदिते सूर्येऽजुहोत्।
यजुषाऽन्यत्।
तूष्णीमन्यत्।
ततो वै स प्राजायत।
यस्यैवंविदुष उदिते सूर्येऽग्निहोत्रं जुहति ॥ ८ ॥

[[2-1-2-9]]

प्रैव जायते।
अथो यथा दिवा प्रजानन्नेति।
तादृगेव तत्।
अथो खल्वाहुः।
यस्य वै द्वौ पुण्यौ गृहे वसतः।
यस्तयोरन्यः राधयत्यन्यं न।
उभौ वाव स तावृच्छतीति।
अग्निं वावादित्यः सायं प्रविशति।
तस्मादग्निर्दूरान्नक्तं ददृशे।
उभे हि तेजसी संपद्येते ॥ ९ ॥

[[2-1-2-10]]

उद्यन्तं वावादित्यमग्निरनुसमारोहति।
तस्माद्धूम एवाग्नेर्दिवा ददृशे।
यदग्नये सायं जुहुयात्।
आ सूर्याय वृश्चेत।
यत्सूर्याय प्रातर्जुह्यात्।
आऽग्नये वृश्चेत।

देवताभ्यः समदं दध्यात्।
अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहेत्येव सायं ह्येतव्यम्।
सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेति प्रातः।
तथोभाभ्यां सायं ह्येतते ॥ १० ॥

[[2-1-2-11]]

उभाभ्यां प्रातः।
न देवताभ्यः समदं दधाति।
अग्निर्ज्योतिरित्याह।
अग्निर्वै रेतोधाः।
प्रजा ज्योतिरित्याह।
प्रजा एवास्मै प्रजनयति।
सूर्यो ज्योतिरित्याह।
प्रजास्वेव प्रजातासु रेतो दधाति।
ज्योतिरग्निः स्वाहेत्याह।
प्रजा एव प्रजाता अस्यां प्रतिष्ठापयति ॥ ११ ॥

[[2-1-2-12]]

तूष्णीमुत्तरामाहुतिं जुहोति।
मिथुनत्वाय प्रजात्यै।
यदुदिते सूर्ये प्रातर्जुह्यात्।
यथाऽतिथये प्रद्वृताय शून्यायावसथायाहार्यं हरन्ति।
तादृगेव तत्।
क्वाह ततस्तद्भवतीत्याहुः।
यत्स न वेदं।
यस्मै तद्धरन्तीति।
तस्माद्यदौषसं जुहोति।
तदेव संप्रति।
अथो यथा प्रार्थमौषसं परिवेवैष्टि।
तादृगेव तत् ॥ १२ ॥
अमृष्ट विचिकित्सति जुह्वत्यजामसृजताग्निहोत्रं सूर्याय प्रतर्जुहोति जुह्वति संपद्येते ह्येतते स्थापयति

संप्रति द्वे च ॥ २ ॥

[[2-1-3-1]]

रुद्रो वा एषः ।

यदग्निः ।

पत्नीं स्थाली ।

यन्मध्येऽग्नेरधिश्रयेत् ।

रुद्राय पत्नीमपि दध्यात् ।

प्रमायुका स्यात् ।

उदीचोऽङ्गारान्निरूह्याधिश्रयति ।

पत्नियै गोपीथाय ।

व्यन्तान्करोति ।

तथा पत्न्यप्रमायुका भवति ॥ १ ॥

[[2-1-3-2]]

घर्मो वा एषोऽशान्तः ।

अहरहः प्रवृज्यते ।

यदग्निहोत्रम् ।

प्रतिषिञ्चेत्पशुकामस्य ।

शान्तमिव हि पशव्यम् ।

न प्रतिषिञ्चेद्ब्रह्मवर्चसकामस्य ।

समिद्धमिव हि ब्रह्मवर्चसम् ।

अथो खलु ।

प्रतिषिच्यमेव ।

यत्प्रतिषिञ्चति ॥ २ ॥

[[2-1-3-3]]

तत्पशव्यम् ।

यज्जुहोति ।

तद्ब्रह्मवर्चसि ।

उभयमेवाकः ।

प्रच्युतं वा एतदस्माल्लोकात् ।

अ॒गतं दे॒वलो॒कम्।
यच्छृ॒तं ह॒विर॒न॒भिघा॑रितम्।
अ॒भिघो॑तयति।
अ॒भ्ये॒वैन॑द्वारयति।
अथो॑ दे॒वत्रै॒वैन॑द्रमयति ॥ ३ ॥

[[2-1-3-4]]

पर्य॑ग्नि करोति।
रक्ष॑सामप॒हत्यै॑।
त्रिः पर्य॑ग्नि करोति।
त्र्या॑वृद्धि य॒ज्ञः।
अथो॑ मे॒ध्यत्वा॑य।
यत्प्रा॒चीन॑मु॒द्वास॑येत्।
यज॑मानं शु॒चाऽर्प॑येत्।
यद्दक्षि॑णा।
पि॒तृदे॒वत्य॑ः स्यात्।
यत्प्र॒त्यक् ॥ ४ ॥

[[2-1-3-5]]

पत्नी॑ः शु॒चाऽर्प॑येत्।
उ॒दी॒चीन॑मु॒द्वास॑यति।
ए॒षा वै दे॒वमनु॑ष्याणां शान्ता दिक्।
तामे॒वैन॑दनु॒द्वास॑यति शान्त्यै।
व॒र्त्म॑ करोति।
य॒ज्ञस्य॑ सं॒तत्यै॑।
निष्ट॑पति।
उ॒पैव॑ तत्स्तृणाति।
च॒तुरु॑न्नयति।
चतु॑ष्पादः प॒शवः॑ ॥ ५ ॥

[[2-1-3-6]]

प॒शूने॒वाव॑रुन्धे।

सर्वान्पूर्णानुन्नयति।
सर्वे हि पुण्या राद्धाः।
अनूच उन्नयति।
प्रजाया अनूचीनत्वाय।
अनूच्येवास्य प्रजाऽर्धुका भवति ॥
संमृशति व्यावृत्त्यै।
नाहोष्यन्नुपसादयेत्।
यदहोष्यन्नुपसादयेत्।
यथाऽन्यस्मा उपनिधाय ॥ ६ ॥

[[2-1-3-7]]

अन्यस्मै प्रयच्छति।
तादृगेव तत्।
आऽस्मै वृश्चेत।
यदेव गार्हपत्येऽधिश्नयति।
तेन गार्हपत्यं प्रीणाति।
अग्निरभिभेत्।
आहुतयो माऽत्येष्यन्तीति।
स एतां समिधमपश्यत्।
तामाऽधत्त।
ततो वा अग्नावाहुतयोऽधियन्त ॥ ७ ॥

[[2-1-3-8]]

यदेनं समयच्छत्।
तत्समिधः समित्त्वम्।
समिधमादधाति।
समेवैनं यच्छति।
आहुतीनां धृत्यै।
अथो अग्निहोत्रमेधमवत्करोति।
आहुतीनां प्रतिष्ठित्यै।
ब्रह्मवादिनो वदन्ति।

यदेका॑ स॒मिध॑मा॒धाय॒ द्वे आ॑हु॒ती जु॒होति॑ ।
अथ॒ कस्या॑ स॒मिधि॑ द्वि॒तीया॒माहु॑तिं जु॒होतीति॑ ॥ ८ ॥

[[2-1-3-9]]

यद्वे स॒मिधा॑वा॒दध्यात् ।
भ्रातृ॑व्यमस्मै॒ जनयेत् ।
एका॑ स॒मिध॑मा॒धाय॒ ।
यजु॑षाऽन्यामाहु॑तिं जुहोति ।
उ॒भे ए॒व स॒मिध्व॑ती आ॒हुती॑ जुहोति ।
नास्मै॑ भ्रातृ॑व्यं जनयति ।
आदी॑प्तायां जुहोति ।
समि॑द्धमि॒व हि ब्र॑ह्मव॒र्चसम् ।
अथो॒ यथाऽति॑थिं॒ ज्योति॑ष्कृ॒त्वा परि॒वेवै॑ष्टि ।
ता॒दृगे॒व तत् ।
च॒तुरु॑न्नयति ।
द्विजु॑होति ।
तस्मा॑द्वि॒पाच्चतु॑ष्पादमत्ति ।
अथो॑ द्वि॒पद्ये॒व चतु॑ष्पद्ः प्र॒तिष्ठा॑पयति ॥ ९ ॥
भ॒वति॑ प्र॒तिषि॑ञ्चति॒ गम॑यति प्र॒त्यक्प॒शव॑ उपनि॒धाय॑ध्रि॒यन्तेति॑ तच्च॒त्वारि॑ च ॥ ३ ॥

[[2-1-4-1]]

उ॒त्तरा॑व॒तीं वै दे॒वा आ॑हु॒तिम॑जु॒हवुः ।
अवा॑ची॒मसुराः॑ ।
ततो॑ दे॒वा अ॑भवन् ।
परा॑ऽसुराः ।
यं का॒मये॑त् वसी॒यान्स्या॑दिति ।
कनी॑य॒स्तस्य॒ पूर्वं॑ हु॒त्वा ।
उत्त॑रं॒ भूयो॑ जुहुयात् ।
ए॒षा वा उ॑त्तरा॒वत्या॑हु॒तिः ।
तां दे॒वा अ॑जुहवुः ।
तत॑स्तैऽभवन् ॥ १ ॥

[[2-1-4-2]]

यस्यै॒वं जुह॑ति।

भव॑त्ये॒व।

यं का॒मये॑त॒ पापी॑यान्त्स्यादि॒ति।

भू॒यस्त॑स्य॒ पूर्वं॑ हु॒त्वा।

उत्त॑रं॒ कनी॑यो जुहुयात्।

ए॒षा वा अवा॑च्याहु॒तिः।

ताम॑सुरा अजुहवुः।

तत॑स्ते॒ परा॑ऽभवन्।

यस्यै॒वं जुह॑ति।

परै॒व भ॑वति ॥ २ ॥

[[2-1-4-3]]

हु॒त्वोप॑साद॒यत्य॑जा॒मित्वा॑य।

अथो॑ व्यावृ॒त्त्यै।

गा॒र्हीप॑त्यं॒ प्रती॑क्षते।

अ॒न॒नु॒ध्या॑यि॒नमे॒वैनं॑ करोति।

अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्य॑ वै स्था॒णुर॑स्ति।

तं य ऋ॑च्छेत्।

य॒ज्ञ॒स्था॒णुमृ॑च्छेत्।

ए॒ष वा अ॑ग्नि॒हो॒त्रस्य॑ स्था॒णुः।

यत्पूर्वा॑ऽऽहु॒तिः।

तां यदु॑त्तरया॒ऽभिजु॑हुयात् ॥ ३ ॥

[[2-1-4-4]]

य॒ज्ञ॒स्था॒णुमृ॑च्छेत्।

अ॒ति॒हा॒य पूर्वा॑माहु॒तिं जु॑होति।

य॒ज्ञ॒स्था॒णुमे॒व परि॑वृणक्ति।

अथो॑ भ्रातृ॒व्यमे॒वाप्त्वा॑ऽतिक्रामति।

अ॒वा॒ची॒नं सा॒यमु॑प॒मार्ष्टि॑।

रेत॑ ए॒व तद्द॑धाति।

ऊ॒र्ध्वं प्रा॒तः ।
प्र॒ज॒न॒य॒त्ये॒व तत् ।
ब्र॒ह्म॒वा॒दि॒नो॑ वदन्ति ।
च॒तु॒रु॒न्न॒यति ॥ ४ ॥

[[2-1-4-5]]

द्वि॒र्जु॒होति॑ ।
अथ॒ क॒ द्वे आ॒हु॒ती भव॒तु इति॑ ।
अ॒ग्नौ वै॑श्वान॒र इति॑ ब्रूयात् ।
ए॒ष वा अ॒ग्नि॒वै॑श्वान॒रः ।
यद्वा॒ह्मणः॑ ।
हु॒त्वा द्विः प्रा॒श्नाति॑ ।
अ॒ग्नावे॒व वै॑श्वान॒रे द्वे आ॒हु॒ती जु॒होति॑ ।
द्वि॒र्जु॒होति॑ ।
द्वि॒र्नि॒मा॒ष्टि॑ ।
द्विः प्रा॒श्नाति॑ ॥ ५ ॥

[[2-1-4-6]]

ष॒ड्म॒प॒द्यन्ते॑ ।
ष॒ड्वा ऋ॒त॒वः॑ ।
ऋ॒तू॒ने॒व प्री॑णाति ॥
ब्र॒ह्म॒वा॒दि॒नो॑ वदन्ति ।
कि॒ं दे॒व॒त्य॒म॒ग्नि॒हो॒त्रमि॒ति॑ ।
वै॒श्व॒दे॒वमि॒ति॑ ब्रूयात् ।
यद्य॒जु॒षा जु॒होति॑ ।
तदै॒न्द्रा॒ग्नम् ।
यत्तू॒ष्णीम् ।
तत्प्रा॒जाप॒त्यम् ॥ ६ ॥

[[2-1-4-7]]

यन्नि॒मा॒ष्टि॑ ।
तदो॒ष॒धी॒नाम् ।

यद्वितीयम्।
तत्पितृणाम्।
यत्प्राश्नाति।
तद्गर्भाणाम्।
तस्माद्गर्भा अनश्नन्तो वर्धन्ते।
यदाचामति।
तन्मनुष्याणाम्।
उदङ्कर्यावृत्याचामति ॥ ७ ॥

[[2-1-4-8]]

आत्मनो गोपीथाय।
निर्णेनेक्ति शुद्धै।
निष्टपति स्वगाकृत्यै।
उद्दिशति।
सप्तऋषीनेव प्रीणाति।
दक्षिणा पर्यावर्तते।
स्वमेव वीर्यमनुपर्यावर्तते।
तस्माद्दक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरः।
अथो आदित्यस्यैवावृतमनुपर्यावर्तते।
हुत्वोपसमिन्धे ॥ ८ ॥

[[2-1-4-9]]

ब्रह्मवर्चसस्य समिद्धै।
न बहिरनुप्रहरेत्।
असंस्थितो वा एष यज्ञः।
यदग्निहोत्रम्।
यदनुप्रहरेत्।
यज्ञं विच्छिन्द्यात्।
तस्मान्नानुप्रहृत्यम्।
यज्ञस्य संतत्यै।
अपो निनयति।

अवभृथस्यैव रूपमकः ॥ ९ ॥

अभवन्भवति जुहुयान्नयति मार्ष्टि द्विः प्राश्नाति प्राजापत्यमाचामतीन्धेऽकः ॥ ४ ॥

[[2-1-5-1]]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति ।

अग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः ।

किं प्रायणमग्निहोत्रमिति ।

वत्सो वा अग्निहोत्रस्य प्रायणम् ।

अग्निहोत्रं यज्ञानाम् ।

तस्य पृथिवी सदः ।

अन्तरिक्षमग्नीन्द्रम् ।

द्यौर्हीविर्धानम् ।

दिव्या आपः प्रोक्षणयः ।

ओषधयो बर्हिः ॥ १ ॥

[[2-1-5-2]]

वनस्पतय इध्मः ।

दिशः परिधयः ।

आदित्यो यूपः ।

यजमानः पशुः ।

समुद्रोऽवभृथः ।

संवत्सरः स्वगाकारः ।

तस्मादाहिताग्नेः सर्वमेव बर्हिष्यं दत्तं भवति ।

यत्सायं जुहोति ।

रात्रिमेव तेन दक्षिण्यां कुरुते ।

यत्प्रातः ॥ २ ॥

[[2-1-5-3]]

अहरेव तेन दक्षिण्यं कुरुते ।

यत्ततो ददाति ।

सा दक्षिणा ।

यावन्तो वै देवा अहुतमादन् ।

ते पराऽभवन्।
त एतद्अग्निहोत्रं सर्वस्यैव समवदाय जुहवुः।
तस्मादाहुः।
अग्निहोत्रं वै देवा गृहाणां निष्कृतिमपश्यन्निति।
यत्सायं जुहोति।
रात्रिया एव तद्धुताद्याय ॥ ३ ॥

[[2-1-5-4]]

यजमानस्यापराभावाय।
यत्प्रातः।
अहं एव तद्धुताद्याय।
यजमानस्यापराभावाय।
यत्ततोऽश्नाति।
हुतमेव तत्।
द्वयोः पर्यसा जुहुयात्पशुकामस्य।
एतद्वा अग्निहोत्रं मिथुनम्।
य एवं वेद।
प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते ॥ ४ ॥

[[2-1-5-5]]

इमामेव पूर्वया दुहे।
अमूमुत्तरया।
अधिश्चित्योत्तरमानयति।
योनावेव तद्रेतः सिञ्चति प्रजनने।
आज्येन जुहुयात्तेजस्कामस्य।
तेजो वा आज्यम्।
तेजस्व्यैव भवति।
पर्यसा पशुकामस्य।
एतद्वै पशूनां रूपम्।
रूपेनैवास्मै पशूनवरुन्धे ॥ ५ ॥

[[2-1-5-6]]

पशुमानेव भवति।
दध्नेन्द्रियकामस्य।
इन्द्रियं वै दधि।
इन्द्रियाव्येव भवति।
यवाग्वा॑ ग्रामकामस्यौषधा वै मनुष्याः।
भागधेयेनैवास्मै॑ सजातानवरुन्धे।
ग्राम्येव भवति।
अयज्ञो वा एषः।
योऽसामा ॥ ६ ॥

[[2-1-5-7]]

चतुरुन्नयति।
चतुरक्षरं रथन्तरम्।
रथन्तरस्यैष वर्णः।
उपरीव हरति।
अन्तरिक्षं वामदेव्यम्।
वामदेव्यस्यैष वर्णः।
द्विर्जुहोति।
द्वयक्षरं बृहत्।
बृहत् एष वर्णः।
अग्निहोत्रमेव तत्सामन्वत्करोति ॥ ७ ॥

[[2-1-5-8]]

यो वा अग्निहोत्रस्योपसदो वेद।
उपैनमुपसदो नमन्ति।
विन्दत उपसत्तारम्।
उन्नीयोपसादयति।
पृथिवीमेव प्रीणाति।
होष्यन्नुपसादयति।
अन्तरिक्षमेव प्रीणाति।
हुत्वोपसादयति।

दिवमेव प्रीणाति।

एता वा अग्निहोत्रस्योपसदः ॥ ८ ॥

[[2-1-5-9]]

य एवं वेद।

उपैनमुपसदो नमन्ति।

विन्दत उपसत्तारम्।

यो वा अग्निहोत्रस्याश्रावितं प्रत्याश्रावितं होतारं ब्रह्माणं वषट्कारं वेद।

तस्य त्वेव हुतम्।

प्राणो वा अग्निहोत्रस्याश्रावितम्।

अपानः प्रत्याश्रावितम्।

मनो होता।

चक्षुर्ब्रह्मा।

निमेषो वषट्कारः ॥ ९ ॥

[[2-1-5-10]]

य एवं वेद।

तस्य त्वेव हुतम्।

सायंयावानश्च वै देवाः प्रातर्यावाणश्चाग्निहोत्रिणो गृहमार्गच्छन्ति।

तान्यन्न तर्पयेत्।

प्रजयाऽस्य पशुभिर्वितिष्ठेरन्।

यत्तर्पयेत्।

तृप्ता एनं प्रजया पशुभिस्तर्पयेयुः।

सजूर्देवैः सायंयावभिरिति सायं संमृशति।

सजूर्देवैः प्रातर्यावभिरिति प्रातः।

ये चैव देवाः सायंयावानो ये च प्रातर्यावाणः ॥ १० ॥

[[2-1-5-11]]

तानेवोभयाऽस्तर्पयति।

त एनं तृप्ताः प्रजया पशुभिस्तर्पयन्ति।

अरुणो ह स्माहौपवेशिः।

अग्निहोत्र एवाहः सायं प्रातर्वज्रं भ्रातृव्येभ्यः प्रहरामि।

तस्मान्मत्पापीयांसो भ्रातृव्या इति।

चतुरुन्नयति।

द्विर्जुहोति।

समित्सप्तमी।

सप्तपदा शकरी।

शाकरो वज्रः।

अग्निहोत्र एव तत्सायं प्रातर्वज्रं यजमानो भ्रातृव्याय प्रहरति।

भवत्यात्मना।

पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति ॥ ११ ॥

बर्हिः प्रातर्हुताद्याय जायते रुन्धेऽसामा करोत्येता वा अग्निहोत्रस्योपसदो वषट्कारश्च प्रातर्यावाणो
वज्रस्त्रीणि च ॥ ५ ॥

[[2-1-6-1]]

प्रजापतिरकामयतात्मन्वन्मे जायेतेति।

सोऽजुहोत्।

तस्यात्मन्वदजायत।

अग्निर्वायुरादित्यः।

तेऽब्रुवन्।

प्रजापतिरहौषीदात्मन्वन्मे जायेतेति।

तस्य वयमजनिष्महि।

जायतां न आत्मन्वदिति तेऽजुहवुः।

प्राणानामग्निः।

तनुवै वायुः ॥ १ ॥

[[2-1-6-2]]

चक्षुष आदित्यः।

तेषां हुतादजायत गौरैव।

तस्यै पर्यसि व्यायच्छन्त।

मम हुतादजनि ममेति।

ते प्रजापतिं प्रश्नमायन्।

स आदित्योऽग्निमब्रवीत्।

य॒त॒रो नौ॑ ज॒यात् ।
तन्नौ॑ स॒हास॒दिति॑ ।
कस्यै॑कोऽहौ॑षी॒दिति॑ प्र॒जाप॑तिर॒ब्रवी॑त्कस्यै॒ क इति॑ ।
प्रा॒णा॒नाम॒हमि॒त्यग्निः॑ ॥ २ ॥

[[2-1-6-3]]

त॒नुवा॑ अ॒हमि॒ति वा॒युः ।
चक्षु॑षोऽह॒मित्या॑दि॒त्यः ।
य ए॒व प्रा॒णा॒नाम॒हौषी॑त् ।
तस्य॑ हु॒ताद॑ज॒नीति॑ ।
अ॒ग्नेर्हु॑ताद॑ज॒नीति॑ ।
तद॑ग्निहो॒त्रस्या॑ग्निहो॒त्रत्व॑म् ।
गौ॒र्वा आ॑ग्निहो॒त्रम् ।
य ए॒वं वेद॑ गौ॒रग्नि॑हो॒त्रमि॒ति ।
प्रा॒णा॒पा॒नाभ्या॑मे॒वाग्नि॑ꣳ स॒मर्ध॑यति ।
अव्य॑र्धुकः प्रा॒णा॒पा॒नाभ्या॑ भवति ॥ ३ ॥

[[2-1-6-4]]

य ए॒वं वेद॑ ।
तौ वा॒युर॑ब्रवीत् ।
अ॒नु मा भ॑ज॒तमि॒ति ।
यदे॒व गा॒र्हप॑त्येऽधि॒श्रित्या॑ह॒वनी॑य॒मभ्यु॑द्भवान् ।
तेन॒ त्वां प्री॑णा॒नित्य॑ब्रू॒ताम् ।
तस्मा॒द्यद्गा॒र्हप॑त्येऽधि॒श्रित्या॑ह॒वनी॑य॒मभ्यु॑द्भवति ।
वा॒युमे॒व तेन॑ प्रीणाति ।
प्र॒जाप॑तिर्दे॒वताः॑ सृ॒जमा॑नः ।
अ॒ग्निमे॒व दे॒वता॑नां प्रथ॒मम॑सृजत ।
सौऽन्य॑दा॒ल॒म्यम॑वि॒त्त्वा ॥ ४ ॥

[[2-1-6-5]]

प्र॒जाप॑तिम॒भिपर्या॑वर्तत ।
स मृ॒त्योर्बि॑भेत् ।

सौऽमुमादित्यमात्मनो निरमिमीत।
 त५ हुत्वा परा॥३॥ पर्यावर्तत।
 ततो वै स मृत्युमपाजयत्।
 अपमृत्युं जयति।
 य एवं वेद।
 तस्माद्यस्यैवं विदुषः।
 उतैकाहमुत द्वयहं न जुहति।
 हुतमेवास्य भवति।
 असौ ह्यादित्योऽग्निहोत्रम् ॥ ५ ॥
 तनुवै वायुरग्निर्भवत्यवित्त्वा भवत्येकं च ॥ ६ ॥

[[2-1-7-1]]

रौद्रं गविं।
 वायव्यमुपसृष्टम्।
 आश्विनं दुह्यमानम्।
 सौम्यं दुग्धम्।
 वारुणमधिश्रितम्।
 वैश्वदेवा भिन्दवः।
 पौष्णमुदन्तम्।
 सारस्वतं विष्यन्दमानम्।
 मैत्र५ शरः।
 धातुरुद्धासितम्।
 बृहस्पतेरुन्नीतम्।
 सवितुः प्रक्रान्तम्।
 द्यावापृथिव्यं॑ हियमाणम्।
 ऐन्द्राग्नमुपसन्नम्।
 अग्नेः पूर्वाऽऽहुतिः।
 प्रजापतेरुत्तरा।
 ऐन्द्र५ हुतम् ॥ १ ॥
 उद्धासित५ सप्त च ॥ ७ ॥

[[2-1-8-1]]

दक्षिणत उपसृजति।
पितृलोकमेव तेन जयति।
प्राचीमावर्तयति।
देवलोकमेव तेन जयति।
उदीचीमावृत्य दोग्धि।
मनुष्यलोकमेव तेन जयति ॥
पूर्वौ दुह्याज्येष्ठस्य ज्यैष्ठिनेयस्य।
यो वा गतश्रीः स्यात्।
अपरौ दुह्यात्कनिष्ठस्य कानिष्ठिनेयस्य।
यो वा बुभूषेत् ॥ १ ॥

[[2-1-8-2]]

न संमृशति।
पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै।
वायव्यं वा एतदुपसृष्टम्।
आश्विनं दुह्यमानम्।
मैत्रं दुग्धम्।
अर्यम्ण उद्वास्यमानम्।
त्वाष्ट्रमुन्नीयमानम्।
बृहस्पतेरुन्नीतम्।
सवितुः प्रक्रान्तम्।
द्यावापृथिव्यं हियमाणम् ॥ २ ॥

[[2-1-8-3]]

ऐन्द्राग्नमुपसादितम्।
सर्वाभ्यो वा एष देवताभ्यो जुहोति।
योऽग्निहोत्रं जुहोति।
यथा खलु वै धेनुं तीर्थे तर्पयति।
एवमग्निहोत्री यजमानं तर्पयति।
तृप्यति प्रजया पशुभिः।

प्र सु॒वर्गं लो॒कं जा॒नाति॑ ।
पश्य॑ति पु॒त्रम् ।
पश्य॑ति पौ॒त्रम् ।
प्र प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्मि॒थुनै॑र्जायते ।
यस्यै॒वंवि॒दुषो॑ऽग्निहो॒त्रं जु॒हति॑ ।
य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑ ॥ ३ ॥
बुभू॑द्धि॒यमाणं॑ जायते॒ द्वे च॑ ॥ ८ ॥

[[2-1-9-1]]

त्रयो॒ वै प्रै॒यमे॒धा आ॑सन् ।
तेषां॒ त्रिरे॒कोऽग्नि॑हो॒त्रम॑जुहोत् ।
द्विरे॒कः ।
स॒कृदे॒कः ।
तेषां॒ यस्त्रि॑रजुहोत् ।
स ऋ॒चाऽजु॑होत् ।
यो द्विः॑ ।
स यजु॑षा ।
यः स॒कृत् ।
स तू॒ष्णीम् ॥ १ ॥

[[2-1-9-2]]

यश्च॒ यजु॑षाऽजुहो॒द्यश्च॑ तू॒ष्णीम् ।
तावु॒भावा॑र्धुताम् ।
तस्मा॒द्यजु॑षाऽऽहु॒तिः पूर्वा॑ होत॒व्याः ।
तू॒ष्णीमु॒त्तरा॑ ।
उ॒मे ए॒वर्द्धी॑ अवरुन्धे ।
अ॒ग्निज्यो॑ति॒र्ज्योति॑र॒ग्निः स्वा॑हेति॒ सायं॑ जुहोति ।
रेत॑ ए॒व तद्द॑धाति ।
सूर्यो॑ ज्योति॒र्ज्योति॑ः सूर्यः॒ स्वा॑हेति॒ प्रातः॑ ।
रेत॑ ए॒व हि॒तं प्र॑जनयति ।
रेतो॒ वा ए॒तस्य॑ हि॒तं न॑ प्रजायते ॥ २ ॥

[[2-1-9-3]]

यस्याग्निहोत्रमहुतं सूर्योऽभ्युदेति।
यद्यन्ते स्यात्।
उन्नीय प्राङ्मुदाद्रवेत्।
स उपसाद्यातमितोरासीत्।
स यदा ताम्यैत्।
अथ भूः स्वाहेति जुहुयात्।
प्रजापतिर्वै भूतः।
तमेवोपासरत्।
स एवैनं तत् उन्नयति।
नार्तिमाच्छति यजमानः ॥ ३ ॥
तूष्णीं जायते यजमानः ॥ ९ ॥

[[2-1-9-1]]

त्रयो वै प्रैयमेधा आसन्।
तेषां त्रिरेकोऽग्निहोत्रमजुहोत्।
द्विरेकः।
सकृदेकः।
तेषां यस्त्रिरजुहोत्।
स ऋचाऽजुहोत्।
यो द्विः।
स यजुषा।
यः सकृत्।
स तूष्णीम् ॥ १ ॥

[[2-1-9-2]]

यश्च यजुषाऽजुहोद्यश्च तूष्णीम्।
तावुभावाधुताम्।
तस्माद्यजुषाऽऽहुतिः पूर्वा होतव्या।
तूष्णीमुत्तरा।
उभे एवर्द्धी अवरुन्धे।

अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेति सायं जुहोति।

रेत एव तद्घाति।

सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहेति प्रातः।

रेत एव हितं प्रजनयति।

रेतो वा एतस्य हितं न प्रजायते ॥ २ ॥

[[2-1-9-3]]

यस्याग्निहोत्रमहुतं सूर्योऽभ्युदेति।

यद्यन्ते स्यात्।

उन्नीय प्राङ्मुदाद्रवेत्।

स उपसाद्यातमितोरासीत्।

स यदा ताम्येत्।

अथ भूः स्वाहेति जुहुयात्।

प्रजापतिर्वै भूतः।

तमेवोपासरत्।

स एवैनं तत् उन्नयति।

नार्तिमाच्छति यजमानः ॥ ३ ॥

तूष्णीं जायते यजमानः ॥ ९ ॥

[[2-1-10-1]]

यदग्निमुद्धरति।

वसवस्तर्ह्यग्निः।

तस्मिन्यस्य तथाविधे जुहति।

वसुष्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति।

निहितो धूपायञ्छेते।

रुद्रास्तर्ह्यग्निः।

तस्मिन्यस्य तथाविधे जुहति।

रुद्रेष्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति।

प्रथममिध्ममर्चिरालभते।

आदित्यास्तर्ह्यग्निः ॥ १ ॥

[[2-1-10-2]]

तस्मिन्त्यस्य तथाविधे जुहति।
 आदित्येष्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति।
 सर्व एव सर्वश इध्म आदीप्तो भवति।
 विश्वे देवास्तर्ह्यग्निः।
 तस्मिन्त्यस्य तथाविधे जुहति।
 विश्वेष्वेवास्य देवेष्वग्निहोत्रं हुतं भवति।
 नितरामर्चिरुपावैति लोहिनीकेव भवति।
 इन्द्रस्तर्ह्यग्निः।
 तस्मिन्त्यस्य तथाविधे जुहति।
 इन्द्र एवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति ॥ २ ॥

[[2-1-10-3]]

अङ्गारा भवन्ति।
 तेभ्योऽङ्गारेभ्योऽर्चिरुदेति।
 प्रजापतिस्तर्ह्यग्निः।
 तस्मिन्त्यस्य तथाविधे जुहति।
 प्रजापतावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति ॥
 शरोऽङ्गारा अध्यूहन्ते।
 ब्रह्म तर्ह्यग्निः।
 तस्मिन्त्यस्य तथाविधे जुहति।
 ब्रह्मन्नेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति।
 वसुषु रुद्रेष्वेवादित्येषु विश्वेषु देवेषु।
 इन्द्रे प्रजापतौ ब्रह्मन्।
 अपरिवर्गमेवास्यैतासु देवतासु हुतं भवति।
 यस्यैवं विदुषोऽग्निहोत्रं जुहति।
 य उ चैनदेवं वेद ॥ ३ ॥
 आदित्यास्तर्ह्यग्निरिन्द्र एवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति देवेषु चत्वारि च ॥ १० ॥

[[2-1-11-1]]

ऋतं त्वा सत्येन परिषिञ्चामीति सायं परिषिञ्चति।
 सत्यं त्वर्तेन परिषिञ्चामीति प्रातः।

अग्निर्वा ऋतम्।

असावादित्यः सत्यम्।

अग्निमेव तदादित्येन सायं परिषिञ्चति।

अग्निनाऽऽदित्यं प्रातः सः।

यावदहोरात्रे भवतः।

तावदस्य लोकस्य।

नार्तिर्न रिष्टिः।

नान्तो न पर्यन्तोऽस्ति।

यस्यैवंविदुषोऽग्निहोत्रं जुहति।

य उ चैनदेवं वेद ॥ १ ॥

अस्ति द्वे च ॥ ११ ॥

अङ्गिरसः प्रजापतिरग्निं रुद्र उत्तरावतीं ब्रह्मवादिनाऽग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः

प्रजापतिरकामयतात्मन्वद्रौद्रं गविं दक्षिणतस्त्रयो वै यद्ग्निमृतं त्वा सत्येनैकादश ॥ ११ ॥

अङ्गिरसः प्रैव तेन पशूनेव यन्निमार्ष्टि यो वा अग्निहोत्रस्योपसदो दक्षिणतष्ष्टिः ॥ ६० ॥